

Станислав ПЕТКОВСКИ

"АЈ" ДА ПОМНИМЕ ТРИ ДЕНА, ИЛИ "АЈ" ДА ЗАБОРАВИМЕ ЗА ТРИ ДЕНА!

Летото вообичаено им овозможува на луѓето пауза од секојдневните годишни активности. Така, "индустријата на слободно време" нуди повеќе опции на кој начин луѓето да го минуваат своето заслужено време за одмор. Вообичаено, корисно е одморот да се помине низ активности и случки, кои човекот секојдневно не ги доживува за време на неговиот деловен ангажман. Одморот, обично е поквалитетен кога на индивидуата ѝ овозможува да го напушти секојдневниот ритуал, но при тоа, тоа напуштање да не носи промени кои би имале одлики на стресоген фактор.

Сепак, сведоци сме дека многу наши туристи со помош на туристичките агенции си "обезбедија" незаборавно лето. Отидоа во други хотели, не можеа да се вратат дома, добиваа услуги кои не ги сонувале, а на крај, откако ќе се вратат "вежбаат" правосуден систем и ги "ползуваат" институциите на системот. Така, пишуваат тужби, се закануваат, се караат и др. Но, проблемот може да се надмине со зголемено помнење. Како?

Пред сè, добро е секое лето напистите во весниците и антирекламите, или жалбите на туристите од поединечни агенции да ги сечат, чуваат и да се помнат, која агенција во просек прави најголеми промашувања (ај да не кажам "превари"). Најпосле, јавното мислење ја има таа функција да издвои и да истакне нечија вина, одговорност и слично, која не подлежи на судски одлуки или, пак, тешко се докажува. Но, доколку некоја агенција има чести проблеми со своите корисници, тогаш поради што идните корисници би ризикувале и би верувале дека со нив нема да биде така.

Овој принцип е едноставен, проблемот е што кај нас нема СОБИРАЧИ НА ТАКВИ ПОДАТОЦИ, така доколку некој се сомнева во

професионалноста и бонитетот на некоја агенција, ако може 5 години наназад да види која агенција нема проблем со корисниците, тогаш сигурно ќе најде каде да ги инвестира парите. Овој принцип може да се применува во бизнисот и особено во политиката, каде што на нашево "пучанство" му е неопходно да има на увид што кажале, што ветиле и што оствариле политичарите, бидејќи најпосле, токму нивниот ангажман ја прави целата клима во нашево привремено државиче. На пример: некој политичар што кажал, што ветил и што остварил наназад 5 години и... веднаш би можел да го пресмета дури и коефициентот на сигурност т.е. колку проценти можност нуди да го оствари тоа што го кажува. Тоа може да се примени и кај агенциите, може и со бизнис фирмите. Единствено немаме фирма, или институција која тоа би го правела. Но, како и да е, јавноста сепак има некаков увид во тие "проценти", но НЕ ГИ ПОМНИ. Така, царски пат за пропаст е кога патот кој води во бездна не го помнине, надевајќи се дека овој пат, само овој пат, е сосема нешто друго... и така со години.

Но, тоа не нè попречува да се буниме. Партиите да бараат оставки, граѓаните да бараат откази, но дали ќе ги послушаат и кој ќе ги послуша. Но, зошто би ги послушале кога кај нас се помни САМО 3 ДЕНА. Битно е да се издржи првите три дена. Така имаме стратегии ЗА НАПАД кои траат ТРИ ДЕНА, и имаме стратегии за одбрана кои, исто така, соодветно траат ТРИ ДЕНА.

Најактуелно е колењето на срните во Зоолошката градина во Скопје. Во општата "ХУМАНИСТИЧКА ЗГРОЗНОСТ ОД ТОЈ ЧИН" и "ПРИНЦИПИЕЛНО БАРАЊЕ НА ОДГОВОРНОСТ" се чини во старт е заборавен СИМПТОМОТ на самото дело. Колку сме далеку отидени, кога некој или некои колат срни и

се изживуваат на нив. Тоа е УБИСТВО. Но, она што плаши е дека тоа е ГЕНЕРАЛНА ПРОБА за вистинско убиство. Таков вид агресија е само симптом на една општествена клима и ненасочена агресија, која овој пат се насочила кон најневиното и најслаткото од животинскиот свет, но токму и тоа е "пораката". Пораката е дека НЕМА МИЛОСТ... за срните. Со убиството на срните е испратена порака за убиство на она што е невино, мило, мирољубиво и ненасилно. Тоа е порака за крај на оној кој невино и немоќно гледа кога го колат и кога го черечат. Доколку делови од народот се поистоветуваат со срните и со своите особини, тие нема да се чувствуваат побезбедни доколку директорката добие отказ, најпосле ваквата ситуација со нашата Зоолошка градина со децении е иста. Проблемот е во тоа што сега ова било со срничките, а утре "не дај Боже" може да се случи во некоја установа во која, исто така, има мили и недолжни деца. Дали сте забележале дека последниве години се зголемуваат насилството и агресијата кон старите и изнемоштени лица, кон незаштитените деца и жени, кон семејствата или кон етничките групи кои немаат можност да се бранат. Во повеќето случаи агресијата останува неказнета. Неказната е, исто така, јака порака како што е порака и агресијата. А дали и нашите војници во 2001 година беа срнички? А дали раселените наши сограѓани се срнички избркани од својот двор, кои ги помнат само ТРИ ДЕНА, а ги ЗАБОРАВААТ кога "рамковно" прославуваат. Рамката за некои е прослава, а за други "РАМ" низ кој ја гледаат својата срамота. На крај, дали и ова треба ТРИ ДЕНА да го помнине, за да можеме идната година исто да се чувствуваме кога повторно ќе ни дојде. Исто така, препорачливо е и овој ИЛИНДЕН да се помни три дена.